

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7CoP/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116220131
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8116220131.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Fiľakovského a JUDr. Anny Kovaľovej v právnej veci navrhovateľa Ing. L. N., I.. XX.XX.XXXX, Z. O. B., I. U.. M. Č.. XX, právne zastúpeného JUDr. Martinom Staroňom, advokátom, so sídlom v Prešove, na ul. Hlavnej č. 89, proti manželke W.. Z. O., I.. XX.XX.XXXX, Z. O. B., I. U.. B. Č.. XX, právne zastúpenej JUDr. Vladimírom Milasom, advokátom so sídlom v Prešove, na ul. Masarykovej č. 13, o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom S. Z. N., I.. XX.XX.XXXX, L. N., I.. XX.XX.XXXX F. X. N., I.. XX.XX.XXXX, zastúpeným kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov, o odvolaniach navrhovateľa a manželky proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 08.10.2018 č.k. 24P 31/2016 -271 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o určení výživného, vo výroku o zamietnutí návrhu matky v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom zveril na čas po rozvode manželstva maloleté deti S. Z. N., L. N. a X. N. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ktorí sú oprávnení maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu mal. S. Z. sumou 100 eur mesačne, na výživu mal. L. sumou 70 eur mesačne a na výživu mal. X. sumou 50 eur mesačne. V prevyšujúcej časti návrh matky a návrh otca zamietol. Ďalej vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 17.10.2017 vydaným vo veci 24P 31/2016 bolo manželstvo účastníkov konania rozvedené. Na čas po rozvode maloleté deti sa zverili do osobnej starostlivosti matky a otec zaviazaný prispievať na výživu maloletých detí sumou 200 eur mesačne pre maloletú S. Z., sumou 150 eur mesačne pre mal. L. a sumou 120 eur pre mal. X.. Otcovi bolo umožnené stretávať sa s maloletými deťmi neobmedzene po vzájomnej dohode rodičov.

3. Uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.03.2018 č.k. 7CoP 1/2018 - 180 bol rozsudok s výnimkou výroku o rozvode manželstva zrušený a vec v rozsahu zrušenia vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Po vrátení veci a vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie na čas po rozvode manželstva zveril maloleté deti do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v týždňových intervaloch. Striedavá osobná starostlivosť o maloleté deti prebieha na základe dohody rodičov už po dobu 4 mesiacov, pričom

rodičia na rozdiel od predchádzajúcich pojednávanií začali spolu komunikovať a dokázali aj vyriešiť problém týkajúci sa mal. X., ktorý zo začiatku fungovania striedavej starostlivosti odmietal chodiť k otcovi. Rodičia spolu komunikovali, navštevovali psychologické poradenstvo a tento problém dokázali vyriešiť. Mal. X. začal riadne chodiť k otcovi v rámci striedavej starostlivosti o deti. Komunikácia rodičov ešte nie je ideálna a je potrebné pokračovať v psychologickom poradenstve rodičov, preto bolo začaté konanie o nariadenie výchovného opatrenia rodičom spočívajúce v povinnosti podrobiť sa psychologickému poradenstvu na referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov za účelom zlepšenia vzájomnej komunikácie a spolupráce rodičov pri výchove maloletých detí, ktoré je vedené pod sp. zn. 29P 153/2018. Rodičia, ak chcú, aby táto striedavá osobná starostlivosti o maloleté deti bola v prospech detí, musia spolu zodpovedne komunikovať, čo je prejavom aj ich rodičovskej zodpovednosti, zručnosti a snahy vytvoriť pre deti to najlepšie výchovné prostredie. Zároveň súd prvej inštancie určil deň a hodinu striedania osobnej starostlivosti na piatok o 17.00 hodine, čo je vhodnejšie pre maloleté deti, aby k druhému rodičovi neodchádzali v nedeľu večer pred začiatkom pracovného týždňa. Zároveň je to vhodnejšie z hľadiska naplánovania aktivít rodičov s deťmi, či už trávenia času na chate na X. alebo v G., či iných výletov počas víkendov. Zároveň pri nariadení striedavej starostlivosti o maloleté deti bolo určené výživné zo strany otca a to tak, aby životná úroveň detí bola zachovaná rovnaká u oboch rodičov. V konaní bolo preukázané, že momentálne príjmy a majetkové pomery rodičov nie sú rovnaké. Príjmové a majetkové pomery na strane otca sú výrazne lepšie ako na strane matky, preto bolo potrebné určiť výživné zo strany otca na maloleté deti. Otec je majiteľom a konateľom vo firme L., s.r.o., vo firme L. real, s.r.o., ako aj samostatne zárobkovo činnou osobou v združení podnikateľov F. Y. - tlačiareň N.. Mesačný príjem matky je 600 eur v čistom. Otec predložil daňové priznania spoločnosti L., s.r.o. za rok 2015, kde je uvedený výsledok hospodárenia pred zdanením plus 1.763,17 eura, súčet výnosov z hospodárskej a z finančnej činnosti 251.060,43 eura. Za rok 2016 je uvedený výsledok hospodárenia pred zdanením plus 3.714,06 eura, súčet výnosov z hospodárskej a z finančnej činnosti XXX.XXX,XX eura. Z daňového priznania fyzickej osoby Ing. L. N. za rok 2015 vyplýva jeho príjem vo výške XX.XXX,XX eura, výdavky vo výške XX.XXX,XX eur a za rok 2016 príjem vo výške XX.XXX,XX eura a výdavky vo výške XX.XXX,XX eura. Zo zoznamu zápisov vyplýva výplata podielov zo združenia za obdobie od 01.01.2015 do 31.12.2015 v sume X.XXX,XX eura a za obdobie od 01.01.2016 do 31.12.2016 v sume X.XXX,XX eura.

5. Mal. S. Z. je študentkou 2. ročníka Q. v B.. Naďalej navštevuje Základnú umeleckú školu, výtvarný odbor, chodí do fitness s trénerom, čo uhrádza otec. Mal. L. je žiakom 5. ročníka základnej školy, navštevuje lezecký krúžok, kde sa uhrádza 65 eur za 10 hodín, pričom tam chodí 2x do týždňa. Navštevuje gymnastiku, za čo sa platí 20 eur mesačne a 10 eur ročne. Mal. X. chodí do materskej školy a na plávanie. Na základe zistených majetkových pomerov a potrieb detí bolo určené výživné na mal. S. Z. vo výške 100 eur mesačne, nakoľko ide o dieťa na strednej škole, majúce veľa mimoškolských aktivít, ktoré je potrebné podporovať. Zároveň ide o dievča vo veku 16 rokov, teda jej nároky na stravu a obliekanie sú vyššie. Na mal. L. bolo určené výživné vo výške 70 eur mesačne. Maloletý navštevuje školu a taktiež viaceré športové aktivity. Mal. X. navštevuje materskú školu a plávanie, čo je rovnako finančne náročné. Na toto dieťa bolo preto určené výživné vo výške 50 eur mesačne. V tejto súvislosti sa poukázalo na finančné možnosti na strane otca, kde z predložených daňových priznaní je zrejmé, že otcovi sa v podnikaní darí, firma L. s.r.o. vykazuje v roku 2016 vyšší zisk a príjmy ako v roku 2015. Rovnako otec má príjem aj z podnikania ako fyzická osoba. Bolo dostatočne preukázané, že otec maloletých detí má finančné možnosti na to, aby uhrádzal stanovené výživné tak, aby deti sa mohli aj naďalej okrem vzdelania venovať aktivitám, na ktoré boli doposiaľ zvyknuté. Matka zo svojho príjmu všetky tieto aktivity detí nedokáže uhrádzať. Otec má vyššiu životnú úroveň, sám má viacero pravidelných športových aktivít a teda má dostatok prostriedkov, aby rovnaký štandard zabezpečil aj deťom. V prevyšujúcej časti bol návrh matky na určenie vyššieho výživného zamietnutý, pretože neboli preukázané také výdavky na strane detí, ktoré by odôvodňovali výšku výživného požadovaného matkou. Zároveň sa poukázalo, že na úhrade športových aktivít detí sa otec aktívne podieľa.

6. Výrok o trovách bol odôvodnený ustanovením § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Proti tomuto rozsudku, a to konkrétne proti výroku o určení výživného a proti výroku o zamietnutí návrhu matky v prevyšujúcej časti, podali v zákonom stanovenej lehote odvolania navrhovateľ a manželka.

8. Navrhovateľ navrhol rozsudok vo výroku o určení výživného zmeniť tak, aby výživné určené zo strany navrhovateľa nebolo. Ako dôvod uviedol, že celkový mesačný príjem navrhovateľa zo spoločnosti L., s.r.o., spoločnosti L. real, s.r.o. a zo živnosti predstavoval za rok 2015 sumu 883,09 eura, za rok 2016 sumu 994,45 eura, za rok 2017 sumu 542,89 eura a za rok 2018 do 30.09.2018 sumu 657 eur. Tento príjem bol preukázaný listinnými dôkazmi a súd prvej inštancie nezistil vyšší mesačný príjem navrhovateľa. Navrhovateľ s maloletými deťmi odchádzal v piatok v letných mesiacoch na rekreačnú chatu na X. a v zimných mesiacoch do O. G., kde od piatku do nedele maloleté deti sám živil, varil im, nakúpil potraviny, platil im záľuby a koníčky, voľnočasové a športové aktivity (leto - vodné športy, zima - lyžovanie), avšak určením výživného v sume 220 eur mesačne pri striedavej starostlivosti, ktoré musí platiť k rukám matky si to naďalej môcť dovoliť nebude, nakoľko jeho príjem v roku 2018 predstavuje sumu 657 eur mesačne. Výživné v celkovej sume 220 eur mesačne popri striedavej starostlivosti na všetky maloleté deti je pri priemernom mesačnom príjme manžela 657 eur priam likvidačné a nezákonné. Základným princípom určenia výživného pri striedavej starostlivosti sú dve kritéria, a to zásadný rozdiel v príjmoch oboch rodičov a zásadný rozdiel v štandarde maloletých detí u toho-ktorého rodiča. Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že príjem oboch rodičov je v princípe rovnaký, nakoľko navrhovateľove príjmy nie sú zásadne a oveľa vyššie ako matkine. Súd prvej inštancie úplne opomenul vykonané dôkazy ohľadne príjmu matky a len stroho uviedol, že matka má príjem 600 eur mesačne. Matke na základe zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku bol schválený a priznaný nenávratný finančný príspevok v celkovej sume 50.000 eur a ku dňu 30.09.2018 jej bol vyplatený nenávratný finančný príspevok v sume 35.000 eur. Podľa zmluvy poskytnuté peňažné prostriedky môžu byť spotrebované bez toho, aby bola vykonaná kontrola účelu a výdavkov, pričom tieto peňažné prostriedky je potrebné považovať jednoznačne za príjem matky. Matka má príjem ako projektová manažérka v spoločnosti B. H., s.r.o. v sume 600 eur mesačne. Sama píše projekty na svoju živnosť ako samostatne zárobková činná osoba aj pre iné subjekty ako B. H., s.r.o., pričom ide o projekty na granty z Európskej únie, pri ktorých priemerná odmena za jeden projekt sa pohybuje v sume 2.000 eur až 5.000 eur. Ďalej má príjem z predaja medu, ktorý predáva z domu, pričom každý piatok má otvorenú predajňu v garáži rodinného domu na ul. B. č. XX v B. od 15.00 hodiny do 19.00 hodiny. Jednu fľašu medu 950 g predáva za 6 eur pri kvetovom mede a za 9 eur pri medovicovom mede. Manželka poberá rodinné prídavky, ako aj daňový bonus na všetky tri maloleté deti.

9. Manželka navrhla rozsudok vo výroku o zamietnutí návrhu matky v prevyšujúcej časti zmeniť tak, aby navrhovateľovi bolo určené výživné pre mal. S. Z. v sume 250 eur mesačne, pre mal. L. v sume 150 eur mesačne a pre mal. X. v sume 100 eur mesačne. Zdôraznila, že navrhovateľ má vysokú životnú úroveň. Tá sa u neho prejavuje aktívnym trávením voľného času finančne nákladnými voľnočasovými aktivitami. K týmto aktivitám boli vedené aj deti, avšak z týchto je teraz úplne vylúčená. Aktivity zostali iba deťom. Deti vzhľadom na vysokú životnú úroveň ich otca majú stále mnoho atraktívnych voľnočasových a športových aktivít. V porovnaní s navrhovateľom disponuje neporovnateľne nižším príjmom. Z výživného určeného súdom musí zabezpečiť najprv základné potreby pre deti až potom ich potreby idúce nad rámec základných potrieb. Najmä ak tieto ich potreby nekopírujú jej životnú úroveň, ale životnú úroveň ich otca. Nemá nič proti tomu aby deti aktívne trávili voľný čas s ich otcom na jeho úrovni. Preto aj súhlasila so striedavou starostlivosťou a poňala ju ako úpravu prospešnú, aby deti mohli byť aktívne s otcom. Je však neakceptovateľné, aby otec na jednej strane nastavil deti do výšky svojich možností a následne zneužívajúc svoju finančnú silu, doslova na polovicu alebo každý druhý mesiac, tieto náklady neuhradil alebo ich poslal za ňou, aby deti od nej žiadali peniaze na ich úhradu. Otec maloletých detí má finančné možnosti na to, aby zabezpečil deťom možnosť venovať sa aj aktivitám, na ktoré boli doposiaľ zvyknuté a na ktoré sama nemá peniaze. Zo svojho príjmu tieto aktivity nedokáže uhrádzať. S deťmi nedokáže zo svojho príjmu ani aktívne tráviť voľné chvíle na otcovej úrovni. Súdom určená výška výživného 220 eur na tri maloleté deti postačuje pokryť len úplné základné potreby maloletých detí. Deťom nedokáže zabezpečiť a ani zďaleka sa priblížiť k životnej úrovni bývalého manžela. Deti, predovšetkým S. Z. a L., momentálne trpia riešením úhrad ich potrieb, nakoľko otec deti zaťažuje žiadaním polovice poplatkov od nej výlučne prostredníctvom detí. Vzniká situácia, že deti dostanú od otca informáciu, že nemôžu s ním niekam ísť, pretože im mama nezaplatila polovicu nákladov. Inak by samozrejme išli, ak by im peniaze dala.

10. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovení § 65, § 66 a § 67 Civilného mimosporového poriadku preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolania navrhovateľa a manželky nie sú opodstatnené.

11. Vo veci pri rozhodovaní o výživnom sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd po úplnom sa stotožnení s odôvodnením napadnutého rozhodnutia postupom vyplývajúcim z ustanovenia § XX7 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, napadnutý rozsudok vo výroku o určení výživného, vo výroku o zamietnutí návrhu matky v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol v súlade s ustanovením § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).